

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/56/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4123203573
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4123203573.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudkýň JUDr. Lenky Kostolanskej a JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD., v spore žalobcu: V. C., nar. XX. XX. XXXX, F. XXX/XX, D., proti žalovanému: F. G., nar. XX. XX. XXXX, F. XXX/XX, D., zastúpený: Józsa a partneri, s.r.o., Sládkovičova 7, Nitra, IČO: 53 815 963, o návrhu žalovaného na zrušenie uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 21. júna 2023, č. k. 7C/38/2023-18, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnuté uznesenie m e n í tak, že zrušuje neodkladné opatrenie nariadené Okresným súdom Nitra dňa 30.11.2022 č. k. 12C/112/2022-24 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 22.12.2022 č. k. 5Co/146/2022-46 v časti výroku I., ktorým bolo žalovanému uložené dočasne nevstupovať do domu súp. č. XXX, na pozemku parc. č. 746/68, zapísaného na LV č. XXX, kat. úz. G. na adrese S. XXX v G..

II. Vo zvyšnej zamietajúcej časti napadnuté uznesenie p o t v r d z u j e.

III. Žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (Okresný súd Nitra) uznesením zo dňa 21. júna 2023, č. k. 7C/38/2023-18 zamietol návrh žalovaného na zrušenie uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia zo dňa 30. 11. 2022, č. k. 12C/112/2022-24 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 22. 12. 2022, č. k. 5Co/146/2022-46. O trovách konania rozhodol tak, že žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Vec právne posúdil podľa § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2, § 328 ods. 1 a § 334 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej iba „CSP“).

3. Pokiaľ ide o dôvody zamietnutia podaného návrhu vo veci samej, súd prvej inštancie uviedol, že žalobca (správne malo byť žalovaný) sa podaným návrhom domáha zrušenia nariadeného neodkladného opatrenia (ďalej iba „NO“) v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra, pod sp. zn. 12C/112/2022. Návrh odôvodnil tým, že ďalšie trvanie NO je nedôvodné a bez opodstatnenia zasahuje do jeho práv. Výrokom I. tohto NO súd uložil žalovanému, aby dočasne nevstupoval do domu súp. č. XXX, na pozemku parc. č. 746/68, zapísaný v LV č. XXX, kat. úz. G., na adrese S. ulica č. XXX v G.. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa sa ihneď po podaní návrhu na nariadenie NO odsťahovala z uvedenej nehnuteľnosti, nemá k nej žiaden právny vzťah a ani sa tam nezdržiava, má za to, že odpadli dôvody pre tento výrok uznesenia. Z uvedených dôvodov je namieste, aby súd tento výrok zrušil, nakoľko už ním nie sú upravované pomery medzi žalobkyňou a žalovaným, ale len bezdôvodne obmedzujú práva žalovaného. Dôvodnosť zrušenia uvedeného výroku I. uznesenia vyplýva aj zo samotnej formulácie uloženej povinnosti žalovanému, a to „aby dočasne nevstupoval“, teda malo ísť len o krátkodobé

obmedzenie pre ochranu žalobkyne. Výrokom II. uznesenia súd uložil žalovanému zákaz priblížiť sa k žalobkyni a k maloletému dieťaťu: H. G., nar. XX.XX.XXXX, na vzdialenosť menšiu ako 20 metrov, s výnimkou účasti na procesných úkonoch v konaniach pred súdmi, orgánmi činnými v trestnom konaní a prípadne orgánmi prejednávajúcimi priestupky. Uvedený zákaz potom súd odôvodnil potrebou úpravy pomerov medzi účastníkmi, ktorú osvedčila žalobkyňa listinnými dôkazmi (potvrdením o podaní trestného oznámenia, potvrdením o podaní oznámenia podľa zákona o priestupkoch a potvrdením o vykázaní z obydlija), nakoľko podľa súdu tieto listinné dôkazy osvedčovali skutočnosť, že žalovaný je podozrivý z násillia voči žalobkyni. Argumentáciu potreby úpravy pomerov k žalobkyni súd rovnako použil aj pre úpravu k maloletému dieťaťu. V rámci žalobkyňou podaných oznámení, či už trestného alebo oznámenia podľa zákona o priestupkoch vykonali príslušné policajné orgány šetrenie a spoločne ich odstúpili Okresnému úradu Nitra, odboru všeobecnej vnútornej správy, ktorý rozhodnutím pod číslom: OU-NROVVS2- 2023/014282, ID: 20230000071550, zo dňa 15.03.2023, právoplatným dňa 03.04.2023 rozhodol o zastavení konania z dôvodu, že spáchanie skutku, o ktorom sa koná, nebolo obvinenému z priestupku, v tomto konaní žalovanému, preukázané. Z uvedeného vyplýva, že podklady, na základe ktorých súd vydal neodkladné opatrenie dňa 30.11.2022 stratili svoju opodstatnenosť, a preto odpadli dôvody na dočasnú úpravu pomerov medzi žalobkyňou a žalovaným ako aj medzi maloletým dieťaťom a žalovaným. Tým, že sa vyšetrovaním nepotvrdili skutočnosti, ktoré v návrhu na vydanie NO tvrdila žalobkyňa, nemôžu byť listinné dôkazy o týchto tvrdeniach ani podkladom pre rozhodnutie iného orgánu, resp. súdu a NO musí byť zrušené, najmä keď bolo vydané len na základe žalobkyňou tvrdených skutočností, ktoré sa ukázali ako neopodstatnené a súd uviedli do omylu pri vyhodnocovaní skutkového stavu. Je toho názoru, že v danom prípade už nie je nevyhnutná bezodkladná úprava pomerov medzi stranami a nie je ohrozená telesná a duševná integrita žalobkyne, čo bolo podkladom pre prvotné rozhodnutie na nariadenie NO. Nepreukázali sa skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že zo strany žalovaného dochádzalo k agresívnemu fyzickému správaniu ohrozujúcemu telesné zdravie žalobkyne, či k psychickému ubližovaniu, ktoré by bolo spôsobilé ohroziť duševné a fyzické zdravie alebo vyvolať obavu o život žalobkyne, prípadne o život maloletého syna. Predmetné NO nemôže byť prostriedkom na riešenie, resp. eliminovanie bežných partnerských konfliktov, hádok alebo výmeny názorov, vyplývajúcich z ich nezhôd a narušenia vzájomných vzťahov. Žalobkyňa v návrhu na nariadenie NO uviedla, že správanie sa žalovaného bolo opakované, avšak jej tvrdenia o násilnom správaní žalovaného sa nepreukázali, preto len samotné narušenie vzájomných vzťahov nemôže zakladať dôvodnosť nariadeného NO. V tomto štádiu už nemôže obstáť ani dôvod „opatnosti“, nakoľko sa vyvrátilo podozrenie z násillia. Výnimočnosť tak závažného zásahu do práv žalovaného, ako je obmedzenie jeho práva na styk so synom musí byť podložená konkrétnymi a relevantnými okolnosťami, čo sa však nepotvrdilo.

4. Po preskúmaní podaného návrhu na zrušenie uznesenia, ktorým bolo dané NO nariadené súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný neuviedol žiadne relevantné dôvody, pre ktoré by bolo potrebné nariadené NO zrušiť. Súd na návrh môže zrušiť NO, pričom musí byť zrejmé, že dôvody pre jeho ďalšie trvanie odpadli, s tým, že uvedené musí preukázať strana, ktorá sa domáha zrušenia nariadeného NO. Tvrdenie, že žalobkyňa sa odsťahovala z nehnuteľnosti, je v danom prípade nedôvodné, nakoľko tak ako bolo v nariadenom NO konštatované, žalovaný nemá žiaden právny vzťah k obydliu, nie je jeho vlastníkom, nájomná zmluva bola uzatvorená na dobu určitú, ktorá doba už uplynula a žalovaný v tomto konaní nezdokladoval a nepreukázal, že by došlo k predĺženiu nájomnej zmluvy, a teda nemožno potom považovať tvrdenie, že sa žalobkyňa odsťahovala za dôvody, pre ktoré by mal odpadnúť dôvod nariadenia NO. Ak žalovaný nemá žiaden právny vzťah k predmetnej nehnuteľnosti, zrušenie NO vo výroku I. by mu žiadnym spôsobom nespôsobilo, že by sa do predmetnej nehnuteľnosti mohol vrátiť. Čo sa týka výroku II. predmetného uznesenia, súd naďalej vzhliadol potrebu zákazu nepriblížiť sa k žalobkyni a maloletému, nakoľko žalobkyňa naďalej osvedčila potrebu dočasnej úpravy medzi účastníkmi konania, resp. ich dieťaťom, keď žalovaný síce predložil súdu rozhodnutie OU-NR-OVVS2-2023/014282, ID 20230000071550, podľa ktorého konanie vo veci priestupku proti občianskemu spolunažívaniu zastavil, avšak dôvodmi, pre ktoré súd nariadil NO bolo aj preukázanie násilného konania podporené podaním trestného oznámenia pre prečin nebezpečného vyhrážania (uvedené vyplýva z pripojeného spisu 12C/112/2022), a žalovaný nepreukázal, že výsledok tohto konania je v jeho prospech. Z vyjadrení matky však vyplýva, že žalovaný naďalej maloletého psychicky týra, a preto súd má za to, že ani v tomto prípade neodpadli dôvody, pre ktoré bolo NO nariadené.

5. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 256 ods. 1 CSP, keď žalobkyňa mala v konaní o návrhu na zrušenie nariadeného NO plný úspech, keď súd návrh zamietol, preto by

súd nárok na náhradu trov konania priznal žalobkyni, avšak nakoľko jej v konaní trovy nevznikli, súd jej náhradu trov konania nepriznal.

6. Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie žalovaný žiadajúc odvolací súd o zmenu napadnutého uznesenia tak, že súd zrušuje NO v bodoch I. a II., ktoré bolo nariadené Uznesením Okresného súdu Nitra sp. zn.: 12C/112/2022-24 zo dňa 30. novembra 2022, lebo odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené. Zároveň žiadal priznať trovy odvolacieho konania. Žalovaný má za to, že napadnuté uznesenie je vzhľadom k tomu, že súd prvého stupňa nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, zároveň dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, riadne neodôvodnené, arbitrálne a nezákonné.

7. Namietal, že z uznesenia nie je možné zistiť akými úvahami sa súd prvej inštancie riadil pri hodnotení dôkazov, a to hlavne ako mal súd prvej inštancie preukázať tvrdenia matky, na ktoré sa odvoláva. Súd prvej inštancie rozhodol bez toho, aby oboznámil s tvrdeniami matky aj žalovaného, vzal ich jednoducho za svoje bez overenia ich pravdivosti. Vyjadrenie žalovaného k tvrdeniam matky asi nebolo pre neho zaujímavé, a to napriek tomu, že sa už nejednalo o nariadenie neodkladného ale o zrušenie, kedy by mal už vykonať riadne dokazovanie, nakoľko nie je potreba bezodkladnosti úpravy práv a povinností. Súd jednoducho vzal za svoje tvrdenia matky a dôkazy predložené žalovaným vyhodnotil ako nedostačujúce, ale neuviedol prečo. Vôbec neskúmal či odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené NO a len ponechal obmedzenia žalovaného, ktoré zasahujú do jeho práv v platnosti na neobmedzenú dobu, bez povinnosti preukázania tvrdených skutočností žalobkyňou v riadnom dokazovaní.

8. V ďalšom poukázal na to, že súd sám vyvracia to čo tvrdí v odôvodnení napadnutého uznesenia, nakoľko ak neexistuje nájomná zmluva, táto nebola, ako tvrdí súd predĺžená, tak nie je dôvod na obmedzenie uvádzané v NO, nakoľko tam má žalovaný obmedzený vstup z iných dôvodov a potreba dočasnej úpravy na vstup do tohto obydľia odpadla. Taktiež z uvedeného vyplýva, že ani žalobkyňa nemá k nehnuteľnosti žiaden vzťah, čo uvádza aj súd v odôvodnení (že žije so synom v T.) a tak tento výrok len bezdôvodne zasahuje do práv žalovaného. Podľa takejto logiky by mohol ktokoľvek dať návrh na NO na kohokoľvek, na nevstupovanie do nehnuteľností, ku ktorým nemá právny vzťah a súd by to nariadil, lebo dôvod, že ak nemá k nehnuteľnosti právny vzťah, tak ho to neobmedzuje, je postačujúci, a to bez ohľadu na to, že právny vzťah k nehnuteľnosti nemá ani ten, kto návrh podal. Z uvedených dôvodov je namieste, aby súd tento výrok zrušil, nakoľko už ním nie sú dočasne upravované pomery medzi žalobkyňou a žalovaným, ale len bezdôvodne obmedzujú práva žalovaného. Dôvodnosť zrušenia uvedeného výroku I. uznesenia vyplýva aj zo samotnej formulácie uloženej povinnosti žalovanému, a to „aby dočasne nevstupoval“, teda malo ísť len o krátkodobé obmedzenie pre ochranu žalobkyne. Okrem toho žalovaný má zákaz priblížiť sa k žalobkyni na vzdialenosť 20 metrov, tak jej bezpečnosť je zachovaná aj bez tohto obmedzenia.

9. Žalovaný v súvislosti s tvrdením súdu prvej inštancie, že nepreukázal, že výsledok konania vyplývajúci z rozhodnutia OU-NR-OVVS2-2023/014282, ID 20230000071550 je v jeho prospech uviedol, že nemá prístup do spisového materiálu, čiže ak mu nebolo vznesené obvinenie a až následne potom rozhodnuté v jeho prospech, tak sa o tom nemá ako dozvedieť a vychádza len z podkladov, ktoré má k dispozícii, a teda, že trestný spis bol odstúpený na riešenie priestupku, nakoľko zahŕňa všetky podania a výpovede žalobkyne. Ďalej uviedol, že v danom prípade už nie je nevyhnutná bezodkladná úprava pomerov medzi stranami a nie je ohrozená telesná a duševná integrita žalobkyne, čo bolo podkladom pre prvotné rozhodnutie na nariadenie NO. Nepreukázali a nepotvrdili sa žalobkyňou tvrdené skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že zo strany žalovaného dochádzalo k agresívnemu fyzickému správaniu ohrozujúcemu telesné zdravie žalobkyne, či k psychickému ubližovaniu, ktoré by bolo spôsobilé ohroziť duševné a fyzické zdravie alebo vyvolať obavu o život žalobkyne, prípadne o život maloletého syna. Len tvrdenie žalobkyne, že syn sa nechce stretávať so svojím otcom nemôže byť podkladom na zákaz priblíženia k nej a k synovi. Neodkladné opatrenie nemôže byť prostriedkom na riešenie, resp. eliminovanie bežných partnerských konfliktov, hádok alebo výmeny názorov, vyplývajúcich z ich nezhôd a narušenia vzájomných vzťahov. Tvrdenia žalobkyne o násilnom správaní žalovaného sa nepreukázali, preto len samotné narušenie vzájomných vzťahov a tvrdenia žalobkyne nemôžu zakladať dôvodnosť nariadeného NO. V tomto štádiu už nemôže obstať ani dôvod „opatrnosti“ nakoľko sa vyvrátilo

podozrenie z násilia. V závere odvolania poukázal na nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky, napr. II. ÚS 866/2014 a III. ÚS 107/07.

10. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie v danej veci bolo podané oprávnenou osobou v rámci zákonnej lehoty pre podanie odvolania (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie pri svojej viazanosti rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379 a § 380 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že výrok o zamietnutí návrhu žalovaného je vecne správny, avšak iba pokiaľ ide o nezrušenie nariadeného NO v časti výroku II.. V tejto časti preto odvolací súd napadnuté zamietajúce uznesenie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil. V časti, ktorou súd prvej inštancie zamietol návrh na zrušenie nariadeného NO v jeho výroku I., odvolací súd napadnuté uznesenie podľa § 388 CSP zmenil tak, ako to uviedol vo výrokovej časti tohto uznesenia. Takisto pri aplikácii procesného postupu v zmysle § 388 CSP odvolacím súdom, došlo aj k zmene výroku napadnutého uznesenia o náhrade trov konania.

11. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

12. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

13. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14. Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

15. Podľa § 220 ods. 2 veta tretia CSP, súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

16. Podľa § 234 ods. 2 CSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

17. Podľa § 324 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

18. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

19. Podľa § 334 Civilného sporového poriadku, súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

20. Podľa § 339 CSP o zrušení neodkladného opatrenia môže súd rozhodnúť bez pojednávania. V prípadoch neodkladného opatrenia podľa § 334 a 338 majú dotknuté subjekty právo vyjadriť sa k návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia.

21. Podľa § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

22. Odvolací súd v prípade podaného odvolania žalovaného smerujúceho proti časti zamietajúceho uznesenia ohľadom nezrušenia nariadeného NO v časti týkajúcej sa uloženého nevstupovania žalovanému do domovej nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v G. na adrese S. XXX, dospel k odlišnému právnomu záveru ako súd prvej inštancie, ktorý sa prejavil v tom, že napadnuté uznesenie pri nezhľadnutí podmienok na jeho potvrdenie, resp. zrušenie, bolo potrebné zmeniť v tom rozsahu, ako je uvedený vo výrokovej časti I. tohto uznesenia.

23. Z osvedčených skutkových tvrdení v tomto konaní je zrejmé, že k predmetnému rodinnému domu v G. v čase rozhodovania prvoinstančného súdu neexistoval ani u žalobcu a ani u žalovaného žiaden právny vzťah, oproti stavu rozhodovania súdu prvej inštancie o nariadení požadovaného NO zo strany žalobcu, čo bolo v novembri 2022. Takto nastalú zmenu pomerov v porovnaní s rozhodovaním o nariadení daného

NO bolo potrebné súdom prvej inštancie vyhodnotiť ako dôvod vedúci k zrušeniu predmetného NO v časti výroku I., pretože odpadli dôvody, ktoré tu existovali v čase nariadenia zrušiť sa majúceho NO.

24. Pokiaľ ide o časť podaného odvolania žalovaného smerujúce voči zamietajúcemu uzneseniu ohľadom nezrušenia aj napadnutého výroku II. uznesenia o nariadenom NO zo dňa 30.11.2022 vzťahujúceho sa na uloženie zákazu žalovanému priblížiť sa k matke (žalobcovi) a k mal. H. G., nar. X.XX.XXXX, na vzdialenosť menšiu ako 20 metrov, s výnimkou účasti na procesných úkonoch v konaniach pred súdmi, orgánmi činnými v trestnom a priestupkovom konaní, tak v tejto časti odvolací súd podané odvolanie žalovaného nepovažuje za dôvodné, poukazujúc pritom na obsah odôvodnenia napadnutého uznesenia v tejto časti, s ktorou sa stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP).

25. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o podanom návrhu žalovaného na zrušenie predmetného NO v súlade s obsahom ust. § 334 CSP vyhodnotil vykonané osvedčovanie pokiaľ ide o navrhované zrušenie aj výroku II. predmetného uznesenia, pričom prijal správny záver, s ktorým sa stotožňuje aj odvolací súd, t. j. že žalovaný neosvedčil odpadnutie dôvodov vedúcich k nariadeniu NO.

26. Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia odvolací súd poznamenáva, že žalovaný nad všetky pochybnosti nepreukázal, že z jeho strany už nedochádza k násilným prejavom voči žalobcovi a ich spoločnému dieťaťu mal. H. G.. Taktiež ani konflikty medzi žalobcom a žalovaným podľa názoru odvolacieho súdu nemožno kvalifikovať ako bežné konflikty partnerov (čo tvrdí žalovaný) za stavu, že v danom prípade tieto konflikty medzi stranami tohto sporu museli byť riešené za účasti polície, resp. v trestnom alebo priestupkovom konaní.

27. Špecifikum tohto konania a tým aj dôvodnosť ďalšieho trvania nariadeného NO, pokiaľ ide o jeho výrok II., je daná aj tým, že sa musí jednoznačne prihliadať na záujem mal. H. G., ktorému záujmu svedčí i to, že za súčasnej situácie narušených vzťahov medzi rodičmi tohto maloletého dieťaťa bude predmetné NO vo výroku II. ponechané naďalej v platnosti.

28. Čo sa týka rozhodnutia o náhrade trov konania (prvoinštančného i odvolacieho), odvolací súd o týchto rozhodol podľa § 396 ods. 1, 2 a § 255 ods. 2 CSP a žiadnej zo strán s poukazom na ich čiastočný pomer úspechu a neúspechu v tomto konaní (v prvoinštančnom a aj v odvolacom) náhradu trov konania nepriznal.

29. V kontexte týchto dôvodov, odvolací súd o podanom odvolaní žalovaného rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

30. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený

osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).